

Derin Değişim

e- dergi

derindegisimdergi@gmail.com

www.derindegisim.com

Ayın Konusu :

KAYGI VE ENDİŞELERİMİZ

Bir Küçük Mesaj

.....1

Yüksekten Bakanlar

Alper KEBAPÇI.....2

İnsan Derin Derin
Düşünürken

Liza KUŞOĞLU.....6

Kaygı ve Endişe

Alex Bora DOTY.....8

Neden Üzgünsün Ey Gönlüm

Banu ÇELİK.....11

İnsan Kaygısız Yaşayabilir mi?

.Selçuk Yonatan ÇELİK.....14

Derin Değişim Çalışmalarından

.....16

Neler Yaptık

.....18

Merhabalar,

Bu sayımızda kaygılar konusunu işledik. Küçük büyük muhakkak hepimiz hayatımızın her alanında kaygılarla savaşıyoruz. Çocuklar büyürken hele. Hangi okula gidecek. Bu sınavı atlatacak mı? İyi bir şekilde büyüyecek mi? Sürekli kafamızda bir soru işareti, yüreğimizde bir sıkıntı onların büyümesine şahit oluyoruz.

Kendi hayatımız için de aynı şey geçerli. İşe girecek miyim? Evlendiğimde mutlu olacak mıyım? Yeterli para kazanacak mıyım?

Bu sayıda birçok kardeş bizimle aynı düşüncelerle boğuşurken kendi yüreklerinden geçeni yazılarıyla bizimle paylaştılar. Onları okurken umarım kendinizden bir şeyler bulur teşvik alabilirsiniz.

Derin Değişim Çalışmalarında da en çok kaygılandığımız konulardan birini ele alan PARA çalışmasını da dergimizin sonunda bulabilirsiniz. Bu konuda daha fazla çalışmak isterseniz küçük gruplarda bu çalışmalarını kullanabilirsiniz.

İyi okumalar.

Bize ulaşmak için:

derindegisimdergi@gmail.com

[Sosyal Medyada Takip Edin!](#)

[facebook/derindegisim](https://facebook.com/derindegisim)

[instagram/derindegisim](https://instagram.com/derindegisim)

[Abonelik İçin Tıklayın- Bir Mail Gönderin](#)

Yüksekten Bakanlar

Alper KEBAPÇI

Oldum olası dağları seyretmeyi sevmişimdir. O kocaman, heybetli görüntüleri beni hep etkilemiştir. Onları izlerken kendimin ne kadar küçük ve aciz olduğumu düşünürüm. Düşünsenize dünya yaratıldığından beri onlar hep oradaydı ve bizim en fazla yüz yıllık ömrümüzle karşılaştığımızda onlar bu dünyada ölümsüz gibi dururlar. O kadar büyük, o kadar güzel ve o kadar görkemliler ki onları saatlerce seyrederdim. Hele ki benim gibi doğuda askerlik yaptıysanız uğraşacak pek fazla aktiviteniz de olmuyorsa tüm zamanınızı dağları seyrederek geçirebilirsiniz. Bazen bu dağların üzerlerine bir sis iner, sanki bir sihir gösterisi gibi o koskocaman dağ gözden kaybolur. Fakat sis dağıldığında ise yeryüzüne kafa tutar, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle bize “Gittim mi sandınız!” der gibi yine belirir bütün heybetiyle. Biz kendimizi dünyanın hâkimi sanarız. Oysa, onun zirvesini bile çıplak gözle göremezken, yüksek dağın zirvesine çıkmak bizim için imkânsıza çok yakındır. Özel kostümler, ekipmanlar olmadan zirveye çıkmamız mümkün değildir. Ama o dağın eteklerinde hatta zirvesinde yaşayan canlılar vardır. Bizim çıkmak için zorlandığımız yerlerde onlar yaşıyor, yuvalarını kuruyor, hayatlarını oralarda sürdürüyorlar. Aslında dağ onlara ve ailelerine güvenli bir barınaktır. Orada kendilerine bir hayat kurup yaşıyorlar.

Tüm bunları düşünürken gördüğüm şeyin bende yarattığı hissiyatı yıllar sonra Kutsal Kitap'ı öğrenmeye başladığımda fark ettim.

Kutsal Kitap'ta dağlar birçok bölümde yer alır. Musa'nın Tanrı Dağına çıkması (Çık. 19:3), İsa Mesih'in dağda görünümünün değişmesi (Mat. 17:2), dağdaki vaaz (Mat. 5:1-48), Elisha'nın uşağına gösterdiği "dağlardaki atlılar" (2.Kr. 6:17-23) gibi birçok örnekle karşılaşmaktayız. Fakat bu olayların içinde en dikkatimi çeken Rab'bin Musa'yla dağda konuşuyor olmasıdır (Çık. 19:3). Rab Musa'yla konuşmak istediğinde dağı bir bulut kaplar ve Musa dağa çıkıp Rab ile yüz yüze konuşur (Çık. 19:9). Musa'yı karşısına alıp onunla konuşması ne kadar muazzam bir şey (Çık.19:19). Karşınızda dünyanın yaratıcısı ve tek hâkimi var (Yar. 14:22). Sahneyi gözümüzde canlandırdığımızda ne kadar dehşet verici bir görüntü olduğunu fark edeceksiniz. Rab, dağa indiğinde dağ şiddetle sarsılır, dağın her yerinden dumanlar çıkar, boru sesleri yükselir ve Tanrı gök gürlemeleriyle konuşur (Çık. 19:16-18). İşte benim yıllar sonra Kutsal Kitap'ı okuduğumda fark ettiğim şey buydu. O görkemi, ihtişamı Tanrı'nın yüceliğine benzetiyordum. Tanrımız Rab gibi heybetli, görkemli ve bizden çok üstün. O'nun karşısında hayran hayran onu seyretmekten başka yapabileceğimiz bir şey var mı?

Musa, Rab onunla konuşmak istediğinde dağa tırmanmıştı (Çık.1 9:3; 19:20; 3:1). Yani dağın yamacında ya da dağın eteğinde görüşmüyorlardı (Çık. 3:1). Rab onu iki defa insanlardan uzaklaşacağı bir yere çağırıp buyruklarını verdi (Çık.19:3; 24:12). Musa her defasında o zorlu yolu tırmandı. Çok zor olmalı. Hava şartları, başınıza düşebilecek taşlar, alışık olmadığınız bir güzergâhta bedeninizin sınırlarını zorlayan bir tırmanış. O zorlu tırmanış onu hem insanlardan uzaklaştırıyor hem de Rab' bine ulaştırıyordu (Çık. 24:12). Kendimi Musa'nın yerine koyduğumda Rab ile görüşmek için o tırmanışı göze alır mıydım diye düşündüm. Galiba alırdım. Hem bir nebze vefasız ve doyumsuz insanlardan uzaklaşmış olur hem de Rabbimin karşısında, O'nun güzelliğinin önünde huzur bulurdum (Çık. 24:10). Belki şimdi aynı şartlar altında mümkün olmayabilir ama Kutsal Kitap belki bize bunu mümkün kılmayı öğretiyordur.

Rabbimiz İsa Mesih'in bize verdiği buyruklarında "ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin." (Luka 9:23) ya da "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! bana gelin, ben size rahat veririm." (Mat. 11:28) dedi. Aynı İsa Mesih'in söylediği gibi Musa da saray halkı iken kendini inkâr etmişti (Çık.2:21). Bambaşka bir insan olmuştu. Tüm yorgunluklarına, tüm sıkıntılarına rağmen her şeyi arkasında bırakıp Rab'bini görmek için o zorlu yolu tırmanıyordu ve Rab'bin karşısında huzur buluyordu. Öyle ki aşağı indiğinde yüzü ay gibi parlıyordu (Çık. 34:30).

Rabbimiz İsa Mesih'in bize verdiği buyruklarında "ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin." (Luka 9:23) ya da "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! bana gelin, ben size rahat veririm." (Mat. 11:28) dedi. Aynı İsa Mesih'in söylediği gibi Musa da saray halkı iken kendini inkâr etmişti (Çık.2:21). Bambaşka bir insan olmuştu. Tüm yorgunluklarına, tüm sıkıntılarına rağmen her şeyi arkasında bırakıp Rab'bini görmek için o zorlu yolu tırmanıyordu ve Rab'bin karşısında huzur buluyordu. Öyle ki aşağı indiğinde yüzü ay gibi parlıyordu (Çık. 34:30).

Tüm dertlerimizi, yorgunluklarımızı sıkıntılarımızı, sevdiklerimizi, bizi biz yapan her şeyi arkamızda bırakıp başımızı yukarı kaldırdığımızda, Tanrı Dağı'nın karşımızda durduğunu ve hala üzerinden dumanlar tütüğünü görebiliriz. Rab hiçbir zaman değişmedi. O hala Musa'nın, Davut'un, Süleyman'ın Tanrı'sıdır (Mat. 1:16). Rab hep aynı; sadık, sevgi dolu, merhametli ve lütfedendir (Mez. 33:11). Biz kendimizle, hayatımızdaki sıkıntılarla, etrafımızdaki insanlarla uğraşırken o hala karşımızda dağın zirvesinde bizim o zorlu yolu tırmanmamızı, O'nunla yüz yüze konuşmamızı ve her şeyi arkamızda bırakıp O'na gitmemizi istiyor (Mat. 11:28). O'nun olduğu zirveye çıkıp, her şeyi O'nun gözünden görmemizi, anlamamızı, öğrenmemizi ve öğretmemizi istiyor (Mat. 28:19).

O dağın zirvesine çıkmak çok zor, çok zorlu bir yol hele ki; oraya çıkmak için uygun kıyafetlere ve teçhizatlara sahip değilsek, doğru hava şartlarını beklemeyip kendimizi riske atacak bir zamanda yola çıkıyorsak bizim için her şey daha da güçleşir. Dağa tırmanmak bizim için daha zor bir hale gelir ve belki de kendi hatalarımız yüzünden vazgeçip bunun imkânsız olduğunu düşünerek geri döneriz. Ama unutmamalıyız ki bunu başka insanlar başardı. Biz de başarabiliriz.

Rab orada bizim O'na yaklaşmamızı bekliyor. Bizi kendisiyle yüz yüze konuşmak için davet etti. Ama aceleci olmamalı uygun şartları sağlamalı, Rab'bin buyruklarına uymalı ve doğru zamanı beklemeliyiz. İşte o zaman zirveye tırmandığımızda orada bizi tüm görkemiyile bekleyen her şeyden daha güzel Rabbimiz İsa Mesih ile kucaklaşacağız.

Belki çok zorlanacağız vazgeçmenin eşiğine geleceğiz ama tüm acıları, tüm başarısızlıkları, tüm korkuları unutun sadece şunu hatırlayın Rab hala orada bizimle yüz yüze konuşmak için bekliyor.

İnsan Derin Derin Düşünürken

Liza KUŞOĞLU

İnsan derin derin düşünürken, bu hayatın içindeki kaygılar karmaşasında buluveriyor kendini. İçinden çıkılmaz sorular ile mücadele etmek zorunda kalıyoruz. Bazen istemeden dünyanın içindeki yaşam sıkıntıları bizi endişelendiren bir noktaya getiriyor. Maaşımız banka hesabımıza yatmadan harcayacağımız yerler belli oluyor. Ne yiyeceğiz, bize yetecek mi, derdine kapılıyoruz. Fahiş fiyatlarla artık günlük ihtiyaçlarımızı bile zorla karşılayabilecek duruma geliyoruz. Çocuklarımızın ihtiyaçlarını ve isteklerini karşılayabilmek için apayrı bir kaygı oluşuyor içimizde. Evlenecekler bir düğün telaşında, mutluluk ve heyecan yerine nasıl altından kalkacağız düşünceleriyle boğuşuyor. Eminim ki hepimizin bu dünyada yaşarken kaygılanmak için geçerli sebepleri vardır. Çünkü pek de iyi olmayan bir düzenin içindeyiz. Dünya bize arzuladıklarımızı, hayal ettiklerimizi altın kaşıkla sunmuyor nasıl olsa. İşte bazı anların içinde dünyanın kargaşaları ağır geliyor ve sadece onlara odaklı yaşıyoruz. Bu yüzden en önemli şeyi unutuyoruz. Tanrı'nın sözlerini... Unutmakla kalmayıp uygulamaya bile geçirmediğimiz için bereket yerine kaygı, kargaşa, sıkıntı içinde kalıyoruz. Ne çabuk unuttuk:

MATTA 6:31-34

“Öyleyse, ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.”

Anımsadınız değil mi? Ezbere de biliyoruz bu ayetleri ama maalesef bu sözlerle güvenemediğimizi, uygulayamadığımızı görebiliyoruz. Günü gününe Rab'bin lütfu bizimledir:

1.PETRUS 5:7'de bize hatırlatıyor.

“Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.”

Ona bırakmamız önemli. Kendi gücümüzle mücadele etmemizi istemiyor. Biliyorum bu konuda çok başarılı değiliz. Bazen kaygılanıp endişelenmek elimizde olmayan bir şeye dönüşüyor. Gelecek hakkındaki düşüncelerimizi susturamıyoruz malesef. Ne olacak, nasıl olacak, nasıl mücadele edeceğim, nasıl altından kalkacağım, kim yapacak? Gibi bir sürü soru eşlik ediyor bize. Bunun için de yine ilaç belli

MEZMURLAR 94:19

“Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir.”

Evet kaygılar dört bir yanımızı her gün sarıyor. Endişeler bizi boğuyor. Üzülüyoruz, bizim Tanrı’dan almamız gereken bereket hüznle çevreleniyor. Bu yüzden endişeleri üstümüzden sıyrıp atalım. Tanrı’nın sözüne daha sıkı bağlanalım. Kaygıları derin derin düşünmek yerine Tanrı’nın sözlerini derin derin düşünelim. Gönlümüzü O ferahlatacak, O temizleyecek. Ona bağlandığımızda, Ona her şeyi teslim etmeyi ve güvenmeyi öğrenmeye başlamış olacağız. O zaman teslimiyetin vereceği huzuru hissedeceksiniz. O zaman avunacağımız yer belli, başka çıkar yol aramayalım.

Kaygı ve Endişe

Alex Bora DOTY

Kaygı veya endişe ile mücadele ediyor musunuz?

Kutsal Kitap bu tür sorunlar hakkında çok şey öğretir. Hepimiz hayatımızda farklı düzeylerde kaygı ve endişe yaşarız. Belli bir miktar kaygı, insani varoluşumuzun normal bir parçasıdır. “Kaygılı” ya da “endişeli” hissetmek; yorgun, üzgün, sinirli ve gergin olmaya kadar pek çok farklı duyguyu tanımlayabilir. Zorluklarla veya hayatın bilinmeyenleriyle karşılaştığımızda endişe duymamız çok normaldir.

Hamdolsun ki bizler Tanrı'nın suretinde yaratıldık ve biz bu sureti yansıtıyoruz. Bu durum duygularımızda kendini gösterir. Tanrı'nın duyguları vardır ama onu kontrol etmez. Duygularımızın bile günah tarafından gölgelendiğini unutmamalıyız. Duygularımız her zaman amaçlandıkları gibi sağlıklı bir şekilde işlememektedir. Benim deneyimlerime göre kaygı ve endişe, gelecekle ilgili belirsizlik hissettiğimizde ya da kontrolümüz dışında bir şey olduğunda stres hissettiğimizde ortaya çıkan yaygın bir duygudur.

Kaygı ile gerçek anksiyete veya kaygı bozukluğu arasında bir ayrım yapmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Bunlar ara sıra yaşanan endişe ve kaygıdan daha fazlası olabilir. Uygun şekilde tedavi edilmezse hayatımızda başka sorunlara ve potansiyel hastalıklara yol açabilir. Endişeniz ve kaygınız günlük yaşamınızı, uykunuzu veya gün boyunca normal bir şekilde işlev görme becerinizi etkiliyorsa, bir danışmana veya psikoloğa danışmanız önemlidir. Psikolojik olarak bu konunun detaylarına çok fazla girmeyeceğiz ama Kutsal Kitap'ın kaygı ve endişe hakkında ne öğrettiğini birlikte keşfedeceğiz.

Kutsal Kitap kaygı hakkında ne öğretiyor?

Eski Antlaşma yazarlarının kaygıya atıfta bulunduklarını görürüz. Çoğu zaman yaşadıkları zorlu durumlar hakkında mezmurlar, ilahiler, ya da şiirler yazmışlardır:

“Kaygılar içimi sarınca, senin avutmaların gönlümü sevindirir” (Mezmun 94:19).

“Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, sına beni, öğren kaygılarımı” (Mezmun 139:23).

Mezmun yazarı, kaygı duyduğumuzda bile Rab'bin bize sevinç ve esenlik getirebileceğini belirtir. Tanrı iyi ve kötü zamanlarda her zaman bizimle birlikte.

Kral Davut 139. Mezmun'da kötü insanlara karşı düşünceleriyle mücadele ederken bile, Rab'bin yüreğini tanıması ve ona endişelerini göstermesi için açıkça dua eder. Yüreklerimizi ve kaygılarımızı Rab'be aynı şekilde tam olarak ifade edebiliriz.

Ayrıca Süleyman kaygılı yürek hakkında çok ilginç bir şey söyler. Der ki “kaygılı yürek insanı çökertir, ama güzel söz sevindirir” (Süleyman'ın Özdeyişleri 12:25). Kaygılı bir kalbin ve zihnin bizi yalnızca aşağı çekeceğini öğretir. Süleyman bu ayette kaygının küçük bir yük olmadığına işaret eder. Bu dünyanın kaygıları kalbe ağır gelebilir ve kişinin umutsuzluğa kapılmasına ya da depresif hissetmesine neden olabilir. Bununla birlikte, bir teşvik sözcüğü, düşkün ruhunu kaldırabilir ve onu neşelendirebilir. Süleyman kaygılı bir yüreğin yükünden söz eder, başka bir Mezmun yazarı ise bize yüklerimizle ne yapmamız gerektiğini söyler. Mezmun 55:22'de şöyle der: “...yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur.”

Bazen bu bir güven meselesi olabilir. Mezmun 37:5'te şöyle der: “Her şeyi RAB'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar.” Sahip olduğumuz her yükü ve kaygıyı Rab'be vermeyi öğrenmeye devam edelim. Bunu söylemek yapmaktan daha kolaydır. Yazar burada birkaç önemli ilkeyi birbirine bağlıyor gibi görünmektedir. Her şeyimizi Rab'be teslim etmeliyiz. Yolumuzu Rab'be bağlayın ve O'na güvenin. Bunu yaparız çünkü O'nun yolunun iyi olduğunu biliriz. Onun yolu en iyisidir. O'nun yolunda yürümek isteriz. Tanrı'ya tapınmanın özü budur. O'na güveniriz.

Sonra görürüz ki İsa Mesih açıkça hiçbir konuda kaygılanmamamız gerektiğini öğretmiştir. İsa Mesih'in dağdaki vaazı, İncil'in Matta bölümünde (Matta 5-7) yer almaktadır. Matta 6:25-34 ayetleri İsa Mesih'nin bu konudaki öğretisini açıkça ortaya koyar: “size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın” (Matta 6:25).

Daha sonra Tanrı'nın gökte uçan kuşlar ve kır zambaklarla nasıl ilgilendiğiyle ilgili karşılaştırmalar yaptı. 27. ayette İsa Mesih, “Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?” diye sorar. Sonra 34. ayette bize şöyle der: “O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.”

İsa Mesih bu dünyada yaşarken her duyguyu tatmıştır, ancak günah işlememiştir. İbraniler'in yazarı şöyle der:

“Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük baş kâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sınıksız sarılalım. Çünkü baş kâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.” (İbraniler 4:14-16)

Tanrı bize yaşamamız için ihtiyacımız olan her şeyi verdi. O'na uzandığımızda, O bize ihtiyacımız olan lütfu, gücü, esenliği ve rahatlığı verir. Zor durumlarda insanlar için kendi zayıflıklarını hissetmek doğaldır. Hamt olsun ki Rab İsa Mesih sevgi dolu bakışıyla hepimizi izler. Dert ve hüznlerimizde O'na yakardığımız zaman bize lütfunu armağan eder.

Elçi Pavlus da bize endişelenmememiz gerektiğini öğretmiştir. Filipililer 4:6-7'de şöyle der: “Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.” Pavlus önemli bir şey vurgulamak ister: Kaygılanmak yerine Rab'be güvenerek her daim dua etmek ve şükretmek. Çünkü kaygıya kapıldığımızda Tanrı'nın kutsal değerlerini O'nun iyiliklerini unutabiliriz. Sevinmeyi, uysal olmayı ve Rab'be güvenmeyi seçelim. Bunları yaparsak o zaman Rab'bin olağanüstü esenliği üzerimize gelecektir. En zor durumda bile içimizi ferahlatacaktır. Esenlik, sorunların olmaması demek değildir. Sıkıntılar hemen bitirmeyebilir ama Rab'bin verdiği güç ve esenliğe odaklanıp güvenebiliriz.

Herhangi bir korkumuz, kaygımız ve üzüntümüz varsa Rab'be yükleyebiliriz çünkü Elçi Petrus dedi ki “bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır” (1 Petrus 5:7).

Neden Üzgünsün Ey Gönlüm

Banu ÇELİK

“Neden üzgünsün ey gönlüm
Neden içim huzursuz” (Mez. 42:5,11)

Bu günlerimi anlatan başka bir cümle düşünemiyorum bile. Tüm gün Rab'le konuşurken kafamda yankılanıp durdu. Tüm işimi gücümü bırakıp o an tam hatırlayamadığım bu cümlelerin hangi mezmurda geçtiğini bulmak için Kutsal Kitap'ımı aldım. İşte buldum, 42. Mezmur. Tüm mezmuru en az beş kere okudum.

Korah oğullarının Maskiliymiş. Müzik şefi için yazılmış. Yani bir tapınma önderi için yazılmış bir maskil. Maskil nedir bilmiyorum, yorumcular da çok tanımlayamıyor ama bana kalsa içini dökme, dertleşme derdim.

Diyor ki yazar; "Gönlüm üzgün o yüzden Rab'bi anımsıyorum". Derdine çareyi benim yaptığım gibi küsmekte, kendini kapatmakta, dizilere gömülmede, yemek yemekte ve arkadaşlarını arayıp sürekli şikâyet etmekte aramıyor; hemen Rab'be dönüyor bu tapınma önderi ve Rab'le konuşmaya başlıyor.

Öyle bir zamandan geçiyor ki yazar; bütün dalgalar seller üzerinden geçiyor, boğulur gibiydi. Fırtınalı bir denizin ortasında her yüzeye çıkışında bir dalga onu dibe sürüklüyordu. Evet şimdi aynı hissediyorum. Nefes bile alamıyorum, ne yapacağımı bilmiyorum.

Ve hepimizin yaptığı gibi "Neden?" diye soruyor. "Neden beni unuttun?"

Ama biz imanlılar için “neden?” diye sormak ayıp değil midir? İmanlılar olarak dirayetli, her şeyi kabul eden, duygusallıktan çok mantıksal bir imanla hareket etmeliyiz değil mi? Yoksa öyle değil mi? Neden diye sorduğunda "imansız" suçluluğu gelip yapışmıyor mu yüreğine, aklına insanın?

Ama Neden diye sormak bir çocuğun yaptığı şeydir. Ellerini yıka dersiniz çocuğunuza “Neden?” diye sorar. Bunu yeme dersiniz “Neden?” diye aynı soruyla karşılık verir size. Bir çocuk gibi Rab'bin önünde her şeyi bildiğini iddia etmediğini, anlamadığımız birçok şeyin olduğunu ve bunun cevabını ancak Göklerin egemeni Tanrı'nın bildiğine teslim olduğumuzu gösterir “Neden?” sorusu.

Tüm bu zaman içinde bir imanlının böyle durumlarda en zorlandığı şey hayatında Tanrı olmasına rağmen bu zorluklardan, bunalımdan, üzüntüden acıdan öyle kolayca çıkamamanın verdiği ağırlıktır. "Nerede senin Tanrın" diye sorar sanki herkes. Size iyi niyetle Rab'bin iyiliğini anlatanlar ya da sizin imanlı olduğunuzu bilen tanıdıklarınıza karşı bir utanç duyarsınız. Herkes "Nerede senin Tanrın" der gibidir. Öyle büyür ki bazen bu utanç, üzüntü içiniz içinizi yer, gözyaşlarınız ekmeğiniz olur, kemikleriniz kırılır sanki.

Halbuki bir zamanlar kilisede sevinçle hizmet ediyordunuz, şükran sesleriyle, bayram eden kalabalıkla Rab'be tapınmaya, O'nun işlerini yapmaya devam ediyordunuz. Şimdi ne oldu?

Yazar başka bir kişiye daha “neden” diye sorar; Gönlüne...

Ey gönlüm; neden üzgünsün, neden huzursuzsun? Ne oldu böyle?

Kendi kendine konuşmak bazen biraz tuhaf gibi görünebilir. Kendi kendime konuşurum ama genellikle azarlarım kendimi. "Hadi Banu böyle düşünme, yapma artık bunu, keşke bunu söylemeseydin." Ama kendi kendime teşvik vermeyi, kendi durumumu sorgulamayı hiç düşünmem. Ta ki Kutsal Ruh bu cümleleri hatırlatana kadar.

Sor Banu kendine "Neden üzgünsün? Neden huzursuzsun?" Ta derinlere bak, içine bak. Dinle. Ama orada kalma! Ra'bbe sor, ağla, utan, ama orada kalma!

Gündüz Rab'bin sevgisini gösterdiğini unutma, O zaman gece ilahini söyle, dua et. Ey gönlüm! de; Tanrı'ya umut bağla! Ona övgüler sun! Neden? Çünkü O kurtarıcı ve Tanrıdır. Müjdeyi ver kendine. Anlat gönlüne; İsa Mesih senin günahların için öldü ve dirildi! Kurtarıcıdır, Tanrıdır.

Mezmun yazarı bir kereyle yetinmiyor bu ifadeyi. Mezmurun sonuna da bir mühür gibi koyuyor. Hatırla ey gönlüm! Rab kurtarıcıdır. Ona tapın, O'na övgüler sun.

Ama tüm mezmurun yazılışının bir başlığı, bir sebebi var; Geyik akar suları nasıl özlerse canım da seni özler, canım Tanrı'ya susadı!

Biz bu zorluklardan geçerken o zorluğa, sıkıntıya, kaygıya o kadar odaklanıyoruz ki Tanrı'yla aramda bir mesafe bırakıyorum. Ancak ben fark etmesen de canım Rab'le birlikte olmayı özleyor. Susuyor O'na. O'na tapınmaya, birlikte olmaya, sevgisine, merhametine, O'nun hayatımdaki varlığına susuyor.

Ve soruyorsun Neden üzgünsün gönlüm, neden huzursuzsun? Çünkü özlediğinden uzaksın, burnunun direği sızlıyor fark etmiyorsun.

Tekrar ilahi söyle, tapın, övgüler sun Ey Gönlüm; çünkü O kurtarıcım ve Tanrıdır.

İnsan Kaygısız Yaşayabilir mi?

Selçuk Yonatan ÇELİK

Bir insan kaygısız yaşayabilir mi? Hayatımızın birçok noktasında seçtiğimiz ve seçeceğimiz yollar hakkında, insanlar hakkında, sağlığımız vb. birçok durum için kaygılanırız. Bu bizim insan olarak bir refleksimizdir. Kontrol edemediğimiz veya edemeyeceğimiz şeylerin belirsizliği bizi bu hisse iter. Bu çok doğaldır. Sizi bilmem ama ben daha bu yazıyı yazarken bile hangi kelimeleri seçmem konusunda büyük kaygılar içerisindeyim.

Yaşamımız bizim verdiğimiz kararlar doğrultusunda ilerler. Verdiğimiz kararların da iyi veya kötü şekillerde bize bir dönüşü olur. Bazılarını beğenmeyiz, hoşumuza gitmez; bazıları da bizi çok daha iyi yerlere çıkarabilir. Bu yolları seçerken verdiğimiz kararlar, vazgeçtiklerimiz ve daha bir sürü kriterimiz vardır değil mi? Peki bu kriterleri neyi veya kimi referans alarak belirliyoruz? Kendimizi korumaya çalışmak belki Rab'bin emirleriyle ters düşebilir, böyle bir durumda kendinizi mi düşünmeniz gerekiyor?

Peki bu kaygı dediğimiz bizi boğan bu his bizim için kötü mü? Acı veren her şeyden kaçınmalı mıyız? Dünya böyle olmaya devam ettikçe -ki olmaya devam edecek- nasıl kaçınabiliriz ki? İsa acılarından kaçtı mı? Çarmıha gerilmeyebilirdi. Ama o kalıp bize acılarımızı kabul etmeyi onlarla yaşamamız gerektiğini öğretti, bize örnek oldu. Kaygılanmamak için bir insan olarak pekâlâ sığınmak için bir yere kaçabiliriz. Kendimizi daha güvende hissettiğimiz bir yer, tüm kaygılarımızı unutturacağını düşündüğümüz bir alan yaratabiliriz. Bu alanı neyden inşa ediyorsun? Alkolle mi, uyuşturucularla mı, belki çok sevdiğin bir diziyi tekrar tekrar izleyerek, porno izleyerek belki de kendine bir kaçış noktası yaratıyorsundur. Hangi putları merkezimize aldık? Bunlar bizi koruyacak, güç verecek varlıklar mı? Seçimlerimizde bize yardım edecek şeyler değil.

Biz seçimlerimizi yaparken ne yapacağız? İsa'ya, Tanrı'ya, Kutsal Kitap'a bakacağız. Bizi özgürlüğe kavuşturacak olan Tanrı'dır. Çünkü bizim gücümüzün kaynağı odur. Matta 6:32-34'te şöyle der: "Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter."

Kaygılarımızın bir sonu yok belki ama bize güç veren bir Tanrı'mız var. O bize yardım eli uzatıyor. Bize güç olmak, zorluklarımızı birlikte aşmak istiyor. Çünkü biz güçsüz varlıklarız, Rab bizim gücümüzdür. 2. Korintliler 1:7'de şöyle yazar: "Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz." Bu yüzden onu hayatımıza daha fazla katalım. Sığınağımız o olsun, başka şeyler değil. Çünkü biliyoruz ki her şeye egemen O'dur.

Derin Değişim Çalışmalarından

Para ile İlişkımız

Bir imanlının parayla olan ilişkisi her zaman tartışılan bir konu olmuştur. Para hayatımızda ne kadar yer almalı, sahip olduklarımızla ne yapmalıyız. Gerçek bir kahya olmayı İsa Mesih'in öğretileriyle göz önüne serip paramızı kullanma konusundaki sorumluluğumuzu öğrenmeye çalışacağız.

Bu dört oturumda işlediğimiz konuları konuşabilir ve küçük gruplarda çalışabilirsiniz.

PARA İLE İLİŞKİMİZ (1)
PARA SEVGİSİ
PARA İYİ BİR HİZMETÇİ, KÖTÜ BİR EFENDİ

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.
Başlamadan önce hep birlikte şu videoyu izleyelim...

https://www.youtube.com/watch?v=sDE2Ng_EhE
(https://www.youtube.com/watch?v=sDE2Ng_EhE)

Seyrettiğimiz video çok ünlü bir filmin yine ünlü bir sahnesi. "Ah bir zengin olsam" şarkısını kim bilmez ki? Şarkıyı dinlediniz. Siz de zaman zaman "Ah bir zengin olsam" der misiniz?

İnsanların şu cümleleri kullandıklarını sık sık duyarız:

"Bu sene tatile gidebilmek için kredi çektik."

"Bankaya yatırdığım bütün param bu krizde battı."

"Bu hafta sonu Pazar günü de dükkânı açacağım. Başka bir şey yapamam."

"Tek taş pırlanta almazsa onunla evlenmeyeceğim."

Oysa Kutsal Kitap şöyle diyor:

Parayı seven paraya doymaz,
Zenginliği seven kazancıyla yetinmez.
Bu da boştur. (Vai.5:10)

Etrafımıza baktığımızda paraya öncelik verilen davranışlar nelerdir?
Bu soruyu birlikte cevaplandıralım...

3:18
1

Derin Değişim-Para 01 08 01

Gelecek Kaygısı

Para Sevgisi

PARA İLE İLİŞKİMİZ (2)
GELECEK KAYGISI

"Bin kaygı bir borç ödemez."

Atasözümüz böyledir der, oysa İsa Mesih de İncil'de şöyle der: "Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?" (Lük.12:25)

Nazım Hikmet'in, ünlü ressam Abidin Dino'ya "Bana mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin?" diye çarpıcı bir soru sorduğunu birçoğumuz duymuşuzdur. Bu soru zaman zaman sohbetlerimizde yer alır, güleriz veya düşünürüz.

Yukarıdaki resim, bu "mutluluğun resmi" için güzel bir örnek değil mi?

Resimde, tavanı delik, camı kırık, ahşap ve yatacak tek yatağı olan bir kulübede yaşayan bir aile görüyoruz. İçinde bulundukları koşullara rağmen, gayet mutlu, mışıl mışıl uyumaktalar.

Oysa günlük yaşamda yüzümüze vurulan birçok olay veya haber bunun tam tersini bize dayatıyor. Birçok reklam sloganı gelecek kaygısıyla dolu!

- Gelecek de bir gün gelecek (Anadolu Hayat Sigorta)
- Hayalleriniz güvence altında (Ak Emeklilik)

Gelecek kaygısı bazıların uykusunu kaçırır. Peki bu kaygı sizi nasıl etkiliyor?

Banka, sigorta ve emeklilikle ilgili reklamları düşünelim. İnsanların parayla ilgili kaygılarını nasıl kullanıyorlar?

3:18
1

Derin Değişim-Para 01 08 02

PARA İLE İLİŞKİMİZ (3)
PARAMIZIN KÂHYASIYIZ

NASIL HARCİYORUZ?

Ünitemi yüksek sesle okuyalım.

Aşağıdaki videoyu birlikte seyredeyim.

http://www.dailymotion.com/video/xazpww_beyaz-show-bir-kadyn-bir-erkek-fyry_fun (http://www.dailymotion.com/video/xazpww_beyaz-show-bir-kadyn-bir-erkek-fyry_fun)

Bu video her ne kadar bir kadın erkek ilişkisini komik bir dille anlatsa da, bundan parayı kullanmakla ilgili bir ders de alabiliriz.

Aşağıdaki soruyu birlikte cevaplandıralım.

Sizce insanlar neden daha pahalı veya markalı olanı almak isterler?

3:18 1
Derin Değişim-Para 01 08 03

Paramızın Kahyasıyız

Vermek

PARAYLA İLİŞKİMİZ (4)
VERMEK

Az veren candan çok veren maldan!

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.

Hep birlikte videoyu izleyelim.

http://www.dailymotion.com/video/x87r2y_duyun-taky-toreni-ordu-kabatay_travel (http://www.dailymotion.com/video/x87r2y_duyun-taky-toreni-ordu-kabatay_travel)

Düğünlerimizin çoğunda hep bu görüntüler vardır. Verdikleri hediye cümle âleme duyurmaktan zevk alırlar. Politikacılar, belediye başkanları ve yöneticiler de öyle değil mi? Yaptıkları bütün hizmetleri, verdikleri yardımları ilanlarla şehrin, kasabanın, köyün her yanına asıp duyururlar.

Paramızı, malımızı, sahip olduğumuz şeyleri, yardımları verdiğimizde bizim de başkalarının bunları görmesi, duyması için bir isteğimiz var mı?

Soruyu birlikte cevaplandıralım.

3:18 1
Derin Değişim-Para 01 08 04

Bu ve diğer çalışmaları aşağıdaki internet sitesinden ya da mobil telefonlar için hazırlanan uygulamadan indirebilirsiniz.

www.derindegisim.com

Derin Değişim Çalışmaları Youtube sayfası

<https://www.youtube.com/@derindegisim9852/videos>

NELER YAPTIK

Geçtiğimiz aylarda yaptığımız etkinliklerimiz:

**10 Şubat
Cumartesi**

Söz Uçar, Yazı Kalır

Derin Değişim
Yazarlık Atölyesi
İstanbul

Katılmak için lütfen formu doldurun

**Konuşmacı:
Chuck Faroe**

Sadece İstanbul içi katılımcılar içindir.
İstanbul dışı seminerlerimiz yakında...

DERİN DEĞİŞİM ETKİNLİKLERİ

**Sohbet Edelim
Okuyalım
Konuşalım**

Yazarlık Atölyesi **16 Mart 2024**

Konuşmacı: Neslihan Orancı
Konu: Editörlük

Beşiktaş Protestan Kilisesi **13:00-15:00**

Derin Değişim
Yazarlık Atölyeleri

**Bir Senaryo
Yazmak**

20 Nisan Cumartesi
13:00-15:00
Beşiktaş Protestan Kilisesi

**Moderatör
Banu Çelik**